

Meridianul

Fondat în anul 1996

Singurul Grup de Presă
din județul Vaslui

marintvv@gmail.com
www.marindumitru.ro

www.tvv.ro
Tel 0744 231380

editorial

Iași-Vaslui-Bacău-Leova

marintvv@gmail.com ♦ secretcvint@yahoo.com ♦ Vaslui - 0235 361 236 ♦ Bârlad - 0235 419 494 ♦ Iași - 0744 231 380

Redacția Vaslui: str. Frunzelor nr. 2 ✉ Redacția Bârlad: str. Republicii 190 ✉ Redacția Iași: str. Cuza Vodă nr. 2

Vasluiul lui Trump

Nu numai Vasluiul ci și toată țara pare că a ajuns feuda lui Trump. Parteneriatul strategic în care se află România înseamnă plată la greu pentru armamentul american. Bazele aeriene sunt americane. Comanda politică tot cam la ei. Nu prea vorbim de Nicușor al nostru în comparație cu cât ne exprimăm teama față de Trump.

A apărut și noua organizație mondială care se plămădește acum la Davos, un fel de SRL trumpist care-i dă dreptul prin statut bossului Donald să aerisească sau să recompumpună tot ce înseamnă alternativa la ONU. Ar fi o modalitate oarecum oficială în noua ordine bazată pe forță ca liderul american să cârmuiască lumea. Cine să-i mai sufle în borș cel puțin de pe la noi, în afară de laude și plecaciuni nimeni nu cutează altceva. Ar mai fi două raze de speranță: Macron și ai lui să se poată opune așa cum fac cu armatele în Groenlanda. Pe tăcute ca politicieni în asurzitor zgomot de tancuri de teren. Toți acești lideri europeni mai pot organiza corespunzător Europa care să devină oponentă Rusiei, SUA, Chinei. Cred că nu știm noi dar se fac aceste eforturi. A doua posibilitate ar fi congresul SUA unde crește rezistența împotriva lui Trump cel fără de lege (adică nu respectă pe nimeni și care vrea mereu mai multe: Venezuela, Mexic, Columbia, Groenlanda). Oricine vede comportamentul adolescentin al liderului de care depinde și soarta noastră.

Ajunge și Vasluiul pământ trumpist?

Gerul și ale lui efecte parcă ne scot din minte ideea de frumos. Oricum ne-am bucurat de zăpada puțină care a căzut pe la noi dar gerul rămâne o grea suferință. Agricultură vasluiană este sub efectul acestuia și doar în primăvară știm cât s-a pierdut din potențialul ei.

Politica locală există și nu prea, fierbe pe undeva prin adâncuri fără scânteii la suprafață. Solomon se dă lovit, Trifan își construiește încet și sigur puterea, Boroș nu primește presă (încercați numai să ajungeți la el, să vedeți că e imposibil), Braniște stă în rezervă. Cel de la Negrești ca și cel de la Huși pare a fi căzut sub gheața de iarnă. Oricum după ultimele geruri putem să mai facem cruci de gheață.

Cultura locală a căzut sub ghețurile arctice. Parcă nimeni nu mai reușește nimic, doar o franțuzoaică, de fapt o moldoveancă născută la Florești, Viorica Câmpeanu Laurent, agită valuri cu esență de cultură. Doamna aceasta foarte activă a reușit de foarte curând să obțină un loc III pentru Franța...la Chișinău. În județul Vaslui se agită unul, un smângăitor care nu poate dormi nopțile pentru că filiala județeană a adoptat numele prof. dr. D. V. Marin. Omul pare a nu se liniști deși din 26 septembrie a trecut ceva timp. E de la noi din breaslă, n-am ce zice.

Stimate Doamnă
Prof. dr. Dumitru V. Marin,
am primit cu mare bucurie Meridianul nr. 1 / 2026, intrat în cel de al 11-lea an al apariției!

Bucuria mi-a fost dublată, ba chiar și mai mult, de faptul că, în ciuda unor situații potrivnice cu care vă confrunțați, spre regretul nostru, de ceva vreme, Dumitru V. Marin merge înainte, fiind liderul cultural și spiritual al Vasluiului, al țării întregi, cu largi ecouri reverberate peste meridianele mapamondului.

La Mulți Ani înainte, cu sănătate și optimism, puși ca întotdeauna la temelia culturii vasluiene și românești!

Personal, mă pregătesc pentru cea de a 85-a aniversare a Dv. la care, mă rog la Dumnezeu, să vă pot fi și de astă dată alături.

Cu prețuire, M. Caba

Cuprins:

/Ora de istorie pag. 2

/Cronica săptămânii pag. 5

/Cultură-Umor pag. 8

/Colțul de poezie pag. 9

/Publicitate pag. 11

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

ora de istorie

ISTORIA ÎN IMAGINI

Maria Orlicka, 15 ani Auschwitz aprilie 1943

(sursa foto: Quora.com)

În drum spre Kovno Ghetto 11 November, 1941

(sursa foto: Quora.com)

Admiratoarele lui Elvis Presley

(sursa foto: Quora.com, Alex Neuenfeld)

Între magia ideilor și violența istoriei: destinul lui Ioan Petru Culianu

(continuare din numărul trecut)

Viața personală rămânea însă discretă, aproape ascunsă. Era un om al singurătății și al concentrării intelectuale totale, marcat de o melancolie adâncă, niciodată vindecată. Exilul nu fusese doar o schimbare de geografie, ci o rană ontologică: nu se mai simțea pe deplin acasă nicăieri, nici în România pierdută, nici în Occidentul câștigat. În ultimele luni de viață, Culianu se afla într-o stare de tensiune evidentă. Primise amenințări și era conștient că intervențiile sale publice îl făceau vulnerabil, iar intenția de a reveni în România, pentru prima dată după exil, părea să concentreze în jurul său o presiune greu de ignorat. Deși apropiații îl îndemneau la prudență, el își menținea poziția fără ezitare.

La 21 mai 1991, într-o dimineață aparent obișnuită, Ioan Petru Culianu a fost asasinat în clădirea Divinity School a Universității din Chicago, împușcat în ceafă, într-un grup sanitar. Avea patruzeci și unu de ani. Moartea sa a șocat lumea academică internațională și a rămas, până astăzi, neelucidată. Ancheta nu a dus la identificarea vinovatului, iar ipotezele — politice, personale sau simbolice — nu au făcut decât să adâncească enigma. Pentru mulți, asasinarea sa a părut o confirmare sinistă a propriilor sale reflecții despre putere, manipulare și violență invizibilă. Un gânditor care analizase mecanismele subtile ale controlului a fost eliminat printr-un act de violență mută, anonimă, aproape ritualică. Ca și cum istoria, pe care încercase să o descifreze până la capăt, îl ajunsese din urmă. Totuși, este important să subliniem că niciuna dintre aceste ipoteze nu a fost dovedită, iar cauza exactă a asasinatului rămâne o necunoscută.

Ioan Petru Culianu a lăsat în urmă o operă fragmentară, dar de o densitate excepțională, și imaginea unui spirit liber dus până la capătul riscului. A murit tânăr, în plină forță creatoare, fără să-și poată încheia un sistem definitiv de gândire. Dar tocmai această incompletitudine îi conferă forță: viața sa rămâne o întrebare deschisă, asemenea ideilor care i-au traversat opera — despre libertate, cunoaștere, putere și destin.

Privită dintr-o perspectivă gnostică, viața și moartea lui Ioan Petru Culianu capătă o coerență tulburătoare. Gnosticii pe care i-a studiat vedeau lumea ca pe un spațiu al capcanei, dominat de forțe oarbe, din care ieșirea nu se obține prin supunere, ci prin cunoaștere. El nu s-a limitat la analiza acestei viziuni, ci a asumat-o existențial. A respins autoritățile definitive, a demască mecanisme invizibile care susțin ordinea impusă și a căutat, prin inteligență și imaginație, fisurile din structurile care o mențin. Moartea sa violentă nu întrerupe acest parcurs, ci îl închide tragic. Asemenea ereticului gnostic, a fost eliminat nu pentru ceea ce făcuse, ci pentru ceea ce înțelesese. Într-o lume în care libertatea autentică rămâne primejdioasă, destinul său stă mărturie că asumarea cunoașterii eliberatoare continuă să fie un act de curaj extrem.

Bibliotecar, Luciana Macovei, BJVS

Bibliografie:

Eros, magie și asasinarea profesorului Culianu. Ted Anton. București: Nemira, 1997. / *Ioan Petru Culianu: Omul și opera.* volum coordonat de Sorin Antohi. Iași: Polirom, 2003. / *Religie, politică și mit: Texte despre Mircea Eliade și Ioan Petru Culianu.* Andrei Oișteanu. Iași: Polirom, 2007. / *Despre Ioan P. Culianu și Mircea Eliade: amintiri, lecturi, reflecții.* Matei Călinescu. Iași: Polirom, 2002.

... 3 proprietăți vasluiene:

- **Dimitrie Cantemir** cu care se împăunează istoria locală;
- **Constantin Tănase** care nu e tatăl Festivalului Umorului (pe care l-am făcut noi), ci, un mare artist bucureștean. Teatrul de revistă i-a datorat multe trepte în evoluție. Emblemă de răs... care nu ne face de răs.
- **DVMarin**, cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile.

Dimitrie Cantemir a crescut la Constantinople și a migrat în Rusia; Născut într-o comună, **Constantin Tănase** a înnobilit capitala și țara cu talentul său. **Dumitru Marin** cel mai important reprezentant cultural din ultimii 53 de ani, s-a născut la Giurgioana-Bacău, dar opera lui a ajuns în 32 de țări, singurul care a muncit în și pentru Vaslui.

Și alții care-s mai reprezentativi, tot adoptați sunt.
Mândria vasluienilor pare destul de feștelită!!!

Dumitru V. Marin

WWW ♦ TVV ♦ RO

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

DARUL LUI DUMNEZEU versificare după „Basm” de Geo Bogza

Pe vremuri demult apuse, timpuri ce-au plecat, sunt duse,
Dumnezeu și Petru Sfânt mai umblau pe-al nost' pământ
Ca doi moșnegi gârboviți în toiege sprijiniți,
Cu sandale rupte, roase; băteau noaptea-n porți de case.
Pământenii cei creștini se-ndurau de doi străini,
Sau din ușă-i izgoneau, îi certau, îi fugăreau,
Și se vedeau nevoiți ca să doarmă zgribuliți
Pe unde se nimerea; noaptea asta îi găsea
Pe un câmp, în depărtare; a-nceput să plouă tare,
Veșmintele s-au udat, pasul sfânt, unde-au călcat
Pe drumul cel rătăcit, de noroi s-a murdărit.
Greu, abia într-un târziu au lăsat locul pustiu,
Și-ntr-un sat au poposit la o casă s-au oprit.
Bat la poartă-n miez de noapte; câinii toți încep să latre,
Vor să-i sfășie și sar, dar stăpânul gospodar
Lasă-n casă fir de treabă, iese iute și întreabă:
–Stai ca să-mi potolesc câinii; știu să-și apere stăpânii...
Vreun vecin acum mă cate? Vai de mine, cine bate?
–Oameni buni, nu oameni răi... venim din străine căi...
Atunci omul îi poștește și în casă îi primește.
Prunci, nevastă s-au trezit și cu toții s-au grăbit
Ca să-i dea ascultare tatălui cu suflet mare.
Acesta la toți privește cu blândețe poruncește:
–Mario, ațâță focul! la vreascuri le știi, tu, locul.
Tudore, mergi la fântână și adă donița plină
Cu apă proaspătă, bună, să fie și să rămână.
Tu, Ileană, adă lapte chiar de e târziu, și-i noapte...
Musafirii obosiți, și murdari, și osteniți,
Să se spele-au fost poftiți cum se cade omeniți.
După ce s-au ospătat, călătorii s-au culcat
Și au adormit pe loc în miros de busuioc,
Iar gutuia parfumată stăpâna odaia toată.
Când străinii s-au trezit din patul cu fân cosit,
Fața sfântă și-au spălat, s-au șters c-un ștergar curat
Alb ca spuma laptelui, țesut de nevasta lui.
Bine rânduite toate pe masă s-au pus bucate
Și-n traistă la plecare roade pentru fiecare:
Mere bune românești cum în lume nu găsești,
Nici văzură vreodată, roada binecuvântată!
–Dumnezeu vă dea, bun drum unde vă porniți acum!
Când din sat ei au ieșit, Sfântul Petru a grăit
Către Bunul Împărat, Dumnezeu adevărat:
–Doamne, știu că nu-ți e greu și mai știu că Tu mereu
Răsplătești oamenii buni: fă ceva pentru români.
Ai văzut cum ne-au primit și cum ne-au mai omenit.
–Nu am, Petre, ce să fac, nu am cum să-ți fac pe plac.
Au de toate pe-unde calci, nevoiași nu-s, nici săraci!
–Știu că nu le pui în saci, dar ceva tot poți să faci...
Fă să-și vadă sufletul cum văd eu, acolo, popul.
–Bine, Petre. Gânditor, Eu, Domnul stăpânitor,
Tot privind satul din vale găsit pe divină-Mi cale,
Am să fac gest generos ca din neamul omenos
Să se nasc-un Făt-Frumos, un Lucafăr credincios
Pentru suflet românesc. Nimeni altu': Eminescu!

de Lăcrămioara-Iolandina IVAN

În ziarul Meridianul a început publicarea în serial a noului volum
„Cotitura... de la Cotul Donului” de prof. dr. Dumitru V. Marin

COTITURA... DE LA COTUL DONULUI (sau, locul de unde a început schimbarea lumii) Război - dragoste - tragedie - istorie - viață Timpuri în momente alternative

(continuare din numărul trecut)

D. SUFERINȚE, SUFERINȚE, SUFERINȚE

27. Copilul din Poienești

După anii de socialism multilateral... MULT... DUPĂ VAL

a. Copilul din POIENEȘTI, o repovestire...

Frica de ruși era mult mai mare.

Între timp, Poieneștiul a fost înțesat de ruși și copilul de 8 ani văzu cu ochii lui cum o vecină este trântită la pământ de un grup gălăgios și beat, cum îi rup hainele, și o parte o țin de mâini și de picioare în timp ce unul își dădea pantalonii jos și-și arăta mădularul. Degeaba țipa și se zbătea femeia, pentru că același lucru l-au mai făcut apoi alți câțiva înjurând zgomotos, satisfăcuți, „burjoaz rumânski”. În vecinătate era o vecină cu 3 fete, și când soldații au năvălit în curte le ieși în cale doar femeia pe care au pus-o rapid jos, cu amenințarea automatelor și aceasta n-a putut scoate nici o vorbă, ca să-și salveze fetele. Pe aproape de școală, rușii au cerut de mâncare, ouă, carne, pâine (hleba), dar femeia ori n-avea, ori nu voia, i-a cam spurcat cu vorba. Invadatorii s-au depărtat vreo 15-20 de m. și apoi au ciuruit-o cu automatele, de la distanță. Din vale veneau unul după altul un șir de tancuri scrâșnind din șenile, cu oameni cu caschetă deasupra ținutelelor. Copilul de atunci se întoarce la ce a văzut pe drumul lateral, la femeia cu 4 fete, dar nu-i dă numele din respect pentru jertfa sa.

Aceasta le sfătuisse pe fete să nu iasă afară cu nici un chip, dar era și se arăta oarecum primitoare în fața casei situată pe o ridicătură de teren. Soldații se și repeziseră să-i prindă găinile,

– Da, ce faceți, oameni buni, strigă răsunător.

– Hazeaica, hazeaica, kuda devușchi...? Semn că plutonul avea informații.

– N-am pe nimeni acasă, exclamă ea, cu emoție simțită. Da' ce vreți?

Unul dintre soldați puse mâna pe ea. Nu se împotrivi nici când acesta îi puse mâna între picioare. O trânti repede jos, își desfăcu repede pantalonii și abuză febril și lacom, gâfâind și fără a încerca s-o sărute. Numai că și ceilalți șase se pregăteau de același fapt. De frica automatelor îndreptate spre ea, conștientă că-și apăra fetele prin sacrificiul ei, femeia îndură până la epuizare...

Curios, copilul înregistra evenimentele fără să-și formeze nici o părere.

Se refugie printr-o altă grădină în grădina lui, unde mama se ascunsese după o glugă de coceni și voia să se acopere cu niște paie, șoptindu-i înfricoșată: ”taci, taci, lasă vaca și ascunde-te”. Înțelese repede că toți sunt în pericol, mai ales mama și surorile mai mici, că poate să le ia vaca, așa că o legă de gardul de spini groși și putrezi din spatele grădinii și se ascunse după el, la baza lui, printre bălării, nemaținând cont că-l înțepau aprig urzicile.

Între timp câteva grupe de militari în formație de luptă și cu automatele cu disc pe piept treceau din gospodărie în gospodărie și întrebau răstit:

– Nemețki soldat, esti? Kuda? Nemețkii, nemețkii...

Din gospodăria unui vecin apăru cu mâinile ridicate...

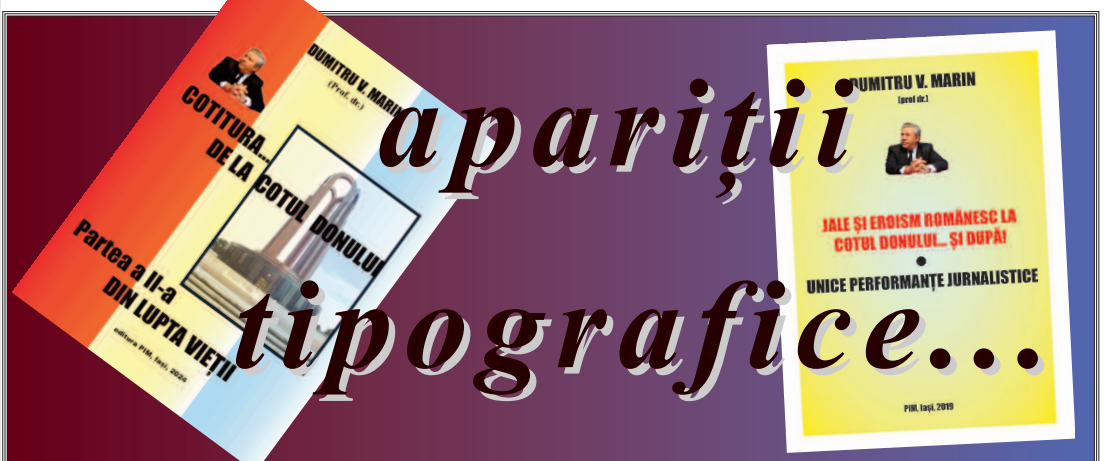
Rafale, rafale lungi, chiote, înjurături, ură crud revărsată...

Bietul... om și el, neamțul a căzut cu mâinile ridicate, bine ciuruit de gloanțe. Pârâitul automatelor i-a rămas pentru totdeauna în minte, copilului de-o șchioapă, îngrozit că în fața lui a căzut soldatul blând pe care ieri îl văzuse bărbierindu-se și-i turnase apă să se spele. Rușii l-au lăsat gospodarilor să-l îngroape.

Cum grupele se perindau unele după altele către vârful dealului să treacă spre mănăstirea Florești, sau Obârșeni, și, păreau fără număr, mulți, mulți și în zgomot sacadat de cizme... S-au mai auzit și pe deal rafale susținute, semn că au fost prinși și alți nemeți, care-și căutau salvarea în pădure. De bătrâni și de babe nu se agățau, dar unde găseau câte un butoi cu vin, se opreau ceva mai mult, să-l bea sau să-l găurească cu automatele, ca apoi să sugă în neștire. Femeile s-au ascuns care cum au putut și doar câteva au fost batjocorite...

După un timp, un bătrân cu un cal, l-a agățat de picioare pe neamț și l-a dus într-o râpă apropiată, a aruncat vreo două brazde de pământ peste el. Câinii l-au descoperit destul de repede... El i-a mai văzut doar tigva...

(continuare în numărul următor)

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

Călătorii sacre, valori comune: Erasmus + pune pelerinajul pe harta educației universitare

Pelerinajul, văzut mult timp exclusiv ca experiență spirituală, începe să capete o nouă dimensiune: aceea de resursă educațională și culturală, relevantă pentru lumea contemporană. În acest context, proiectul Erasmus+ „SacredTravels4Growth” aduce împreună universități de pe trei continente, cu un scop comun: valorificarea patrimoniului religios ca instrument de învățare, dialog intercultural și dezvoltare durabilă.

Co-finanțată de Uniunea Europeană și lansată la finalul anului trecut, inițiativa propune o abordare modernă asupra turismului religios și a pelerinajului, tratându-le nu doar ca elemente de tradiție, ci ca oportunități reale pentru mediul universitar. Proiectul poartă denumirea completă „SacredTravels4Growth – Higher Education and Sustainable Growth through Religious Tourism” și este implementat în cadrul programului Erasmus+, prin componenta Capacity Building in Higher Education (CBHE).

Pe parcursul a 36 de luni, proiectul va fi coordonat de Colegiul Universitar LOGOS din Albania și va implica un consorțiu extins format din 16 instituții partenere din Europa, Asia și Africa. Accentul este pus pe integrarea turismului religios în programele de studii și pe crearea unui cadru educațional care să susțină cooperarea internațională și creșterea sustenabilă.

De ce este important turismul religios în universități?

Datele preliminare indică faptul că turismul religios rămâne încă marginal în oferta educațională universitară, în special în zone precum Balcanii de Vest, Vecinătatea Estică, Africa Subsahariană și Asia. SacredTravels4Growth își propune să reducă acest decalaj prin includerea pelerinajului și a patrimoniului spiritual în curriculum, într-o formulă compatibilă cu prioritățile actuale: sustenabilitate, incluziune și respect pentru diversitatea culturală.

O rețea internațională cu miză practică

Parteneriatul reunește instituții academice, centre de cercetare și actori locali din Albania, Republica Moldova, India, Africa de Sud, Slovenia, Spania, Malta și Grecia. În proiect sunt implicați, pe lângă universități, și reprezentanți ai autorităților publice, agenții de turism și structuri specializate, ceea ce oferă inițiativei o componentă aplicată și o direcție interdisciplinară clară.

Republica Moldova, între contribuție și oportunitate

Republica Moldova este reprezentată în cadrul proiectului de Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă” din Chișinău și Universitatea de Stat din Moldova. Implicarea celor două instituții vizează dezvoltarea curriculară, pregătirea cadrelor didactice și a studenților, dar și conectarea patrimoniului spiritual local la rețele academice internaționale.

Pentru universitățile moldovenești, proiectul deschide perspective importante în direcția modernizării programelor, internaționalizării și dezvoltării competențelor profesionale într-un domeniu cu potențial cultural și economic considerabil.

Curriculum actualizat, laboratoare și resurse digitale

În plan concret, SacredTravels4Growth urmărește modernizarea programelor universitare, dezvoltarea de resurse educaționale și cursuri online, dar și crearea unor laboratoare de turism religios. Totodată, proiectul pune accent pe calitate, promovare și sustenabilitate, astfel încât rezultatele obținute să rămână funcționale și după finalizarea finanțării.

Lansare oficială la Tirana

Startul proiectului a fost marcat de Kick-Off Meeting-ul organizat la Tirana (Albania), în perioada 15–19 decembrie 2025, unde s-au reunit toți partenerii internaționali. Întâlnirea a stabilit direcțiile principale de colaborare și a deschis oficial etapa de implementare pentru următorii trei ani.

Un proiect cu mesaj de actualitate

La început de an, după perioada sărbătorilor de iarnă, SacredTravels4Growth rămâne relevant nu doar prin obiectivele sale academice, ci și prin mesajul pe care îl transmite: diferențele religioase nu trebuie să devină obstacole, ci pot fi transformate în punți de cunoaștere și cooperare. În această viziune, pelerinajul este interpretat ca o experiență care poate apropia comunități, poate stimula dialogul intercultural și poate contribui la o dezvoltare durabilă bazată pe valori comune.

Autorii articolului:

Victoria STRATAN, dr., conf. univ., UPSC, membră a proiectului Erasmus+ SacredTravels4Growth

Lilia CONSTANTINOV, drd., lect. univ., UPSC, membră a proiectului Erasmus+ SacredTravels4Growth

Joi,
26 septembrie 1996 Anul I
Nr. 1
39/96 300 lei

MERIDIAN

VASLUI - BĂRLAD

INDEPENDENT • IMPARTIAL

☎ **Telefoane pentru cititori:**
31.29.23 • 41.94.94

ANUNȚ
În numerele următoare vom publica
rapoartele de activitate
ale unora dintre membrii UZPR.

HOROSCOPUL LUNII

<p>Berbec (21 mar - 20 apr) <i>Nu ești niciodată neglijat, ai mult noroc de prieteni buni.</i></p>	<p>Taur (21 apr - 21 mai) <i>Vă gândiți la o repliere în afaceri dar trebuie să dați ca să primiți.</i></p>	<p>Gemeni (22 mai - 21 iun) <i>Uitați toate vechile cunoștințe și marile probleme.</i></p>	<p>Rac (22 iun - 22 iul) <i>Anul nou v-a adus echilibru în viață, schimbări ascendente.</i></p>	<p>Leu (23 iul - 22 aug) <i>V-ați pus lucrurile în ordine și vă merg treburile din plin.</i></p>	<p>Fecioară (23 aug - 22 sept) <i>An nou cu introspecții și multe promisiuni de evoluție spirituală.</i></p>
<p>Balanță (23 sept - 22 oct) <i>Problemele nu se termină niciodată dacă te întorci înapoi.</i></p>	<p>Scorpion (23 oct - 21 nov) <i>Mici necazuri la început de an dar totul va fi bine cu un mic efort.</i></p>	<p>Săgetător (22 nov - 20 dec) <i>Ai lucruri importante de făcut în acest an. nu trebuie să eziți.</i></p>	<p>Capricorn (21 dec - 20 ian) <i>Lumina care se revarsă asupra ta îți aduce liniștea.</i></p>	<p>Vărsător (21 ian.- 20 feb.) <i>Încercați o nouă etapă spirituală în viață.</i></p>	<p>Pești (21 feb. - 20 mart.) <i>Nu dispera pentru micile pierderi, uită-te spre marile realizări.</i></p>

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

Apărarea și protecția ziaristului/ jurnalistului de război în contextul implementării Regulamentului european privind libertatea mass-mediei (European Media Freedom Act - EMFA)

(continuare din numărul trecut)

ZIARISTUL /JURNALISTUL DE RĂZBOI în războiul hibrid și în conflictul armat

În ceea ce privește legislația, după o privire de suprafață, s-ar părea că dreptul umanitar nu oferă protecție jurnaliștilor, însă dacă ne uităm mai atent, avem la îndemână cele 4 Convenții de la Geneva (la care este parte și România) care, fiecare în parte, reglementează anumite aspecte privind viața persoanelor în timp de război. Mai exact, analizăm art. 79 din Protocolul adițional I al Convenției de la Geneva din 1949 cu privire la protecția persoanelor civile în timp de război intitulat "Măsuri de protecție a ziaristilor". Ei vor fi protejați, în această calitate, în conformitate cu Convențiile și cu prezentul Protocol, cu condiția de a nu întreprinde nici o acțiune care să contravină statutului lor de persoane civile și fără a renunța la dreptul corespondenților de război acreditați pe lângă forțele armate de a beneficia de statutul prevăzut la art. 4 alin. 4 al celei de-a III-a Convenții. Ei vor fi protejați, în această calitate, în conformitate cu Convențiile și cu Protocolul respectiv, cu condiția de a nu întreprinde nici o acțiune care să contravină statutului lor de persoane civile și fără a renunța la dreptul corespondenților de război acreditați pe lângă forțele armate de a beneficia de statutul prevăzut la art. 4 alin. 4 al celei de-a III-a Convenții. Ei vor putea obține o carte de identitate conformă modelului atașat anexei nr. 2 a Protocolului respectiv. Această legitimație care va fi eliberată de guvernul statului ai cărui resortisanți sunt, sau pe teritoriul căruia ei își au reședința, sau în care se află agenția sau organul de presa care îi folosește, va atesta calitatea de ziarist a titularului ei. Altfel spus, pentru a înțelege mai bine întreaga sferă de protecție oferită jurnaliștilor este necesar ca, în loc de cuvântul "civil" (așa cum este utilizat în Convențiile de la Geneva) punem cuvântul „jurnalist” și astfel să avem drepturile jurnalistului în război. Pe scurt, ne-am putea referi la: - dreptul de a li se acorda îngrijiri medicale în caz de nevoie; - interzicerea de a fi atacați (excepție situația în care ei înșiși participă la ostilități); - dreptul de însoți forțele armate; - interzicerea violenței asupra vieții și sănătății acestora, a torturii și chinurilor; - interzicerea atingerilor aduse demnității persoanelor (tratamente umilitoare); - interzicerea condamnărilor pronunțate și a execuțiilor efectuate fără o judecată prealabilă, dată de un tribunal constituit în mod regulat, însoțită de garanții judiciare

CONCLUZIA 4:

MASS-MEDIA și, prin urmare, jurnaliștii, ocupă un rol esențial în societate. Ei susțin respectarea drepturilor omului, cum ar fi libertatea de exprimare, sunt martori la nedreptăți la nivel mondial și funcționează ca un gardian al guvernelor și militarilor care își folosesc greșit puterea. Acest rol esențial este însă din ce în ce mai periclitat în cadrul conflictelor armate de natura schimbătoare a războiului, de cererile în continuă creștere ale publicului și de teama crescândă față de puterea mass-mediei. Astfel, în absența unei protecții eficiente a jurnalistului pe teren, este imperativ ca statele, organizațiile și asociațiile internaționale să se preocupe de protecția jurnaliștilor, mai ales în conflictele armate.

RĂZBOAIE NOI – ziaristi bine pregătiți

...Experții în securitate recomandă să fie incluși următorii pași în procesul de planificare:

- cercetare (informații istorice, geografice, culturale și politice despre țară / teritoriu);
- studierea istoriei conflictului, a caracteristicilor culturale și religioase, colectarea celor mai relevante informații despre situația actuală;
- studiul hărții (inclusiv locația spitalelor, școlilor,

clădirilor administrative);

- planificare logistică (căi de mișcare și starea drumuri, locuri pentru a petrece noaptea, determinând un loc sigur pentru „bază”, determinarea punctului de colectare dacă cineva este pierdut etc.);

-informații de contact;

-supunerea unui examen medical complet (cunoașterea grupei sanguine, reacții alergice, boli cronice, tensiune arterială crescută / scăzută etc. proprii lor, precum și a altor membri ai echipei)

-îmbrăcăminte – adecvată condițiilor meteorologice și climatice;

-pașaport și permise;

-pregătirea echipamentelor tehnice și a echipamentelor de protecție.

Dreptul Internațional Umanitar (DIU) reprezintă cadrul legal care reglementează tratamentul indivizilor în conflictele armate. În acest context, jurnaliștii beneficiază de protecție în temeiul DIU, care cuprinde principii generale de protecție și garanții specifice privind atacurile, arestarea și reținerea lor.

Articolul din Protocolul Adițional I (PA I) al Convențiilor de la Geneva recunoaște jurnaliștii ca civili în misiuni profesionale periculoase și interzice atacurile asupra lor. Cu toate acestea, protecția efectivă pe teren rămâne o provocare, iar jurnaliștii sunt tot mai expuși la riscuri precum răpiri, amenințări și arestări.

Arestarea și detenția jurnaliștilor în conflictele armate reprezintă o amenințare majoră, iar drepturile omului completează DIU în această privință. Protecția diferă în funcție de statutul jurnalistului, cu corespondenții de război beneficiind de un statut special în cazul detenției.

Viitorul apărării protecției jurnaliștilor. Cu toate eforturile pentru a proteja jurnaliștii în conflictele armate, rămân probleme neclarificate. Definirea precisă a unui jurnalist și recunoașterea statutului său în diferitele situații rămân subiecte de dezbatere iar Dreptul Internațional Umanitar trebuie să evolueze pentru a aborda aceste schimbări.

Viitorul protecției jurnaliștilor în conflictele armate depinde de angajamentul continuu al comunității internaționale, statelor și organizațiilor media. Dezvoltarea unor mecanisme eficiente de aplicare a normelor existente și adaptarea acestora la noile realități sunt esențiale pentru asigurarea siguranței jurnaliștilor și menținerea integrității informaționale într-o lume afectată de conflicte.

Instrumente și resurse în vederea abilitării tinerilor în vederea evaluării informației în mod critic. Tematica protejării jurnaliștilor în timpul conflictelor armate și gândirea critică a tinerilor poate fi înțeleasă prin promovarea unei abordări echilibrate și informate asupra conflictelor armate. Educația media poate juca un rol esențial în formarea unei generații capabile să evalueze informațiile în mod critic, să aprecieze rolul jurnaliștilor în furnizarea acestora și să sprijine eforturile continue de protejare a acestora în timpul conflictelor armate.

Înființarea Cluburilor Școlare și Activitățile Extracurriculare reprezintă un mecanism de consolidare a educației media în rândul tinerilor. Astfel, implicarea în diverse cluburi de jurnalism poate oferi tinerilor oportunitatea de a experimenta procesul jurnalistic și de a înțelege provocările cu care se confruntă jurnaliștii. Totodată, organizarea de ateliere și dezbateri pe teme media pot încuraja discuțiile și schimbul de idei între tineri, ajutându-i să-și formeze propriile opinii informate.

Problema protecției jurnaliștilor în astfel de situații a prezentat interes de multă vreme și este "susținută" atât prin intermediul unor reglementări la nivel internațional, dar și prin organizațiile nonprofit

(Reporterii fără frontiere, Comitetul pentru Protecția Jurnaliștilor, e.t.c) care susțin cauza. La nivel european, Federația Europeană a Jurnaliștilor (EFJ), o organizație cu aproape 30 de ani vechime, este cea care "militază" pentru apărarea libertății de exprimare a jurnaliștilor și a drepturilor lor sociale, precum și protejarea acestora în caz de pericol, sub aripa sa fiind mai mult de 32.000 de jurnaliști din 45 de țări.

Pentru o mai bună protecție, s-a apelat tot mai des la înrolarea jurnaliștilor în Federația Internațională a Jurnaliștilor. Ei sunt înregistrați și li se înmânează o legitimație internațională de presă, fapt care le oferă "un plus de siguranță" (de regulă, ei deja au o legitimație la nivel național).

CONCLUZIA 5

În contextul conflictelor armate și al amenințărilor la adresa jurnalismului, protejarea jurnaliștilor devine o prioritate esențială.

Riscurile semnificative cu care se confruntă jurnaliștii în zonele de conflict subliniază necesitatea planificării și pregătirii adecvate pentru a face față mediilor periculoase, și provocărilor actuale privind definirea și recunoașterea statutului jurnalistului la război și în diverse situații de conflicte cu determinări militare.

BIBLIOGRAFIE

Protecția jurnaliștilor din întreaga lume și politica Uniunii Europene în această privință/ 18 iulie 2024 | Juridice.ro (Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C din 17 iulie 2024)

Bettati M., Droit Humanitaire, Dalloz, Paris, 2012; Sassol M., How does law protect in war, ICRC, 1999; ICRC, Interpretative guidance on the notion of direct participation in hostilities under international humanitarian law (2008) International Review of the Red Cross; Gongadze, Raportul special al Comitetului pentru protecția jurnaliștilor, 2014;

Mirimanoff-Chilikine, Protection de la Population et des Personnes Civiles Contre les Dangers Résultant des Opérations Militaires;

Melzer, Interpretative Guidance on the Notion of Direct Participation in Hostilities under International Humanitarian Law (ICRC, 2009).

Marina Florea <https://juridicemoldova.md>

Artiom Gușan, January 31, 2024/0 Comments/in Buletinul "Cea mai bună cale pentru RM"

Andreea- Bianca Colpoș / www.avocato.ro

Israeli Supreme Court (High Court of Justice) Public Committee Against Torture in Israel v Government of Israel (Targeted Killings), HCJ 769/02 (11 December 2005).

<https://www.theguardian.com/media/2005/apr/08/broadcasting.Iraqandthedia>

<https://romania.europalibera.org/>

<https://lege5.ro/>

<https://www.dw.com/ro>

<https://legislatie.just.ro/>

<https://www.juridice.ro/>

<https://www.icrc.org/>

<https://www.ifj.org/>

<https://newssafety.org/home/>

<https://www.legal-tools.org/doc/759f54/pdf/>

<https://www.ifj.org/>

https://liberties.aljazeera.com/pdf/decl_english.pdf

<http://www.ifj.org/about-ifj/ifj-code-ofprinciples/>

http://ethicnet.uta.fi/international/international_principles_of_professional_ethics_in_journalism

Grigore Radoslavescu

WWW.TVV.RO

Eminescu gazetar și analist politic

(continuare din numărul trecut)

De altfel refuzul compromisurilor aveau să-l coste încetarea activității la acest jurnal, „o foaie a vitelor de pripas”, cum avea să o numească mai târziu. În fapt a fost refuzul de a publica, măcar și sub semnătură, a unui articol laudativ la adresa primarului de Iași, Scarlat Pastia, criticat într-un jurnal local (Steaua României n.n.) și pe care directorul Tipografiei Naționale, d-nul Mircea, ar fi dorit să îl scoată din impas. Forțat să-și dea demisia, va ajunge redactor, redactor șef și din nou redactor la cotidianul bucureștean „Timpul” în intervalul anilor 1876-1883, unde își dezvoltă crezul social-politic și istoric într-o adevărată doctrină, el însuși devenind un „spiritus rector” al publicației.

Prin calitatea literară a articolelor sale, prin caracterul necruțător în critica neîmplinirilor momentului, prin spiritul polemic al discursului său, Eminescu reușește să revigoreze revista, care lăncezea și trăgea să moară prin lipsă de audiență, așa fel încât reușește să devină o adevărată tribună de luptă în slujba patriei și neamului său. Se poate spune așadar că Eminescu ajunge la „Timpul” nu atât pentru câștig, cât mai ales pentru faptul că era necesar pentru revigorarea ziarului pe care o și realizează de altfel prin stilul său, prin incisivitatea sa, prin verbul său tăios și polemica sa dezinvoltă, aspecte care vor stârni în egală măsură interesul cititorilor, a lumii politice și a jurnaliștilor epocii.

O apreciere de importanță istorică vine din partea junimistului de frunte, Iacob Negruzzi „Articole minunate scrise și minunate cugetate, cât de bine rezumă un băiet talentat diversele noastre discuții la Junimea”. Prin ideile pe care el le profesa în presă părea că are o doctrină, sau se străduia să creeze o ideologie pentru că, tot demersul său publicistic, indica o orientare, un adversar politic, în sfârșit o clasă socială demnă de critica sa.

Această atitudine intransigentă și acuzatoare aveau să-i aducă dușmani de toate categoriile, de la colegii de breaslă la partidele politice (chiar și conservatorii la a căror publicație lucra), de la „pătura superpusă” la conducătorii statului, de la cancelariile europene (Înalta Poartă, Cancelaria Aulică, Curtea Țarului) la vecinii noștri; maghiari, bulgari, polonezi, ucraineni, ruși sau greci. Pornirea eminesciană era motivată de adevărul istoric care îi prezentau pe aceștia ca fiind vicleni și hrăpăreți și reprezentau un pericol pentru neamul românesc. „(...) „și pe când acești cumularzi, această neagră masă de grecotei ignoranță, această plebe franțuzită, aceste lepădături ale pământului, această lepră a lumii și culme a tot ce e mai rău, mai mincinos și mai laș pe fața întregului univers, face politică și fanfaronadă prin gazete” este un exemplu de asprime și contondentă verbală.

Această vehemență în limbaj exprimă în subsidiar nemulțumirea și protestul oricărui om care simte frustrarea și suferința unui popor umilit și batjocorit de două structuri predilecte pentru critica sa: pătura superpusă (politicienii, guvernarii, intermediarii și speculanții, marile monopoluri și plutocrația financiar-industrială) care se înfiripa și domina viața economică și socială a țării și acel plebs scribax (aparatură birocratic-funcționăresc) care îngreunau relația cetățeanului cu statul, clasă care căpăta amploare.

Poate cel mai sugestiv portret făcut gazetarului Eminescu aparține lui Ioan Slavici în amintirile sale; „Eminescu, om avântat de o fire impulsivă cu mintea luminată, cu sufletul plin de duioșie, și cu o extraordinară cultură generală, era nesecat în gândire. Adevărul este că el trăia mai mult pentru alții decât pentru sine, vede toate cele ce se petrec în jurul său, judecă drept, se bucură de cele bune și stăruie cu îndărătnicie pentru înlăturarea celor rele, deci nu numai cugetător cu vederi bine drămuite, ci totodată și om de acțiune, înzestrat cu eimț practic care știe să-și aleagă mijloacele și e gata întotdeauna să înfrunte greutățile de orișice fel”.

Spectrul publicisticii gazetarului Eminescu:

Cine citește publicistica eminesciană rămâne uimit de amploarea acesteia, de extensia problematicii abordate într-un timp atât de scurt (șapte ani) și mai ales, de profunzimea acestor analize. La el fiecare articol, fiecare temă abordată este și rămâne un studiu de caz, într-o analiză extrem de elaborată, riguroasă, doctă și cu concluzii clare, la obiect. În acest context este de mirare cum critici literari de talia lui Gruia Novac (conducătorul revistei „Baadul literar”) nu vede în Eminescu decât „un utopic măhnit care nu oferă soluții (...)” „Melancolia lui era măhnire, gândirea lui rațiune pură, devenită uneori revoltă țipată (...)”, că soluții Eminescu nu a oferit niciodată” (Mihai Eminescu și reinterpretarea continuă). Este un mod răutăcios, total neadecvat unei critici de substanță pentru o personalitate a culturii noastre consacrată de generații după generații ca arheu al culturii noastre. În aceeași categorie intră și afirmația lui Nicolae Manolescu care afirmă că; din pinct de vedere politic Eminescu este nul. Asemenea aprecieri sunt cu atât mai nefondate cu cât Eminescu uimește prin ampla documentare, printr-un spirit analitic și critic extrem de ascuțit, cu soluții și interpelări pentru fiecare problemă abordată, mai ales în editorialele sale, dar și în articolele de fond, îndeosebi în ziarul „Timpul” dar și la „Curierul de Iași”.

Câteva calități și particularități personale i-au oferit poetului șansa de a deveni un gazetar de forță care avea să domine nu numai jurnalistică timpului său, dar și a vremurilor ce aveau să vină. În primul rând Eminescu avea o pregătire enciclopedică a cărei început se regăsește încă din perioada școlarizării la Cernăuți. Biografia acelor ani ne prezintă un elev devorat de dorința de a citi, un adevărat talent în a povesti și o aplecare specială în a lectura cu aviditate ceea ce îl interesa în mod deosebit. Șansa de a se mișca în mijlocul cărților i se oferă pentru prima dată în biblioteca lui Aron Pumnul, mentorul său spiritual, adept și militant al cauzei pașoptiste, autorul primei enciclopedii lingvistice românești, ale cărui opinii Eminescu le împărtășește fără rezerve.

Valeriu Lupu

(continuare în numărul următor)

Ianuarie... cultural!

Despre evenimentele importante desfășurate de-a lungul timpului în această lună am scris anual cel puțin un articol, adică de 31 de ani le-am marcat în scris sau și prin manifestări cu public. Până se alege cu ochii mei, nu mai pot mobiliza mulțime, dar anunț de pe acum Simpozionul Internațional, Omagiu Cărții și Culturii Vasluiene de pe 28 aprilie 2026.

Două sărbători religioase sf. Vasile și sfinții ierarhi Vasile, Grigore și Ioan nu pot umbri marile deschideri de suflet de pe 15, 24, 30 – (Ziua limbii române, Unirea Principatelor respectiv Ziua nașterii lui Caragiale).

Nu numai din cauza gerului ci a „gerului” intelectual lipsesc manifestările cu public care ar trebui să dea frâu liber setei de cultură și patriotismului românesc. Intrați în zodia sărăciei, nu ne tăiem din hrana zilnică ci din cea spirituală. Să nu se supere părintele Ignatie pe mine, dar și educația spirituală este în mare pericol și în ciuda marilor sale eforturi. Catedra națională se impune ca un simbol iar cât întreprinde PS Iganatie e o picătură într-un ocean și cum statul nu mai pune banul, întreprinzătorii sunt amenințați de faliment, filantropii sunt reduși la tăcere deci pentru vulg rămâne băutura și mațul gros.

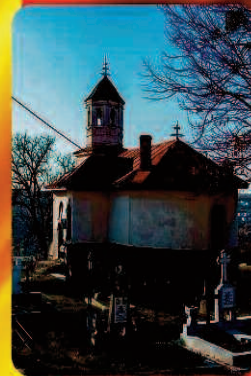
Țin să amintesc faptul că în adunarea Filialei de pe 12.01.26 am încercat să stimulăm și membri ai noștri evidențiați pentru producțiile lor și pe scriitorii Ion Măcnea și Petruș Andrei. Dar ce reușim noi este de asemeni mult prea puțin. Din 1970 și până astăzi eu am înregistrat sau întreprins și numeroase acțiuni cu marele public. În legătură cu cultura locală: Dum spiro, spero!

Dumitru V. Marin

Manifestarea tradițională de la Castanul Unirii din Vișan, Bârnova

24 IANUARIE
ORA 12:00
Biserica din satul
Vișan, cu hramurile
"Invierea
Domnului" și
"Sfântul Proroc
Ilie".

Slujbă de pomenire a Uniștilor ieșeni oficiată de preot paroh Mihai Bârboșelu;

Alocuțiuni privind rolul jucat de uniștii ieșeni, care au ținut "sfat de taină" sub acest măreț Castan și au reușit în cauza Unirii Principatelor;

Program artistic al Grupului vocal "Stejărelul" din Bârnova și al corului de elevi de la Școala din Vișan;

Hora Unirii a participanților în curtea Bisericii.

A APĂRUT

Tipografic

Uitare după uitare sau ne

(continuare din numărul trecut)

Cuiul și roata

„Adevărul, în toată asprimea și virulența lui. Ca pe masa de operație, ca la picioarele eșafodului. Nici un vâl, nici o iluzie, nici o cocoloșire. Pentru că numai având realitatea crudă în față ne putem cutremura și o putem părăsi.”

N. Steinhardt

La proces, generalul Jienescu a stat în boxă alături de Mircea Vulcănescu. Au împărțit împreună o celulă din Sighet. Comuna Rast, cea acoperită recent de ape la inundații, avea o stradă cu numele generalului erou, decorat cu Coroana și Steaua României. Bravul general Radu Theodoru a fost îngropat fără onoruri militare. A fost opunere mare când președintele a medaliat, de Întâi Decembrie, un veteran de război, de 107 ani. A luptat la Cotu Donului, dar și în Ungaria, până-n Germania lui Hitler. Tismăneanu, Avramescu și Florian n-au scăpat ocazia să constate că România s-ar acoperi de „culoare brună”. Eu îi văd pe ei în „roșu de Moscova”.

Aceste atacuri, cu mânie proletară și neoproletară, nu conțin, acoperă ani și ani, mai ales sub directoratul lui Al. Florian, cu rang și leafă de secretar de stat. Institutul Național pentru Studierea Holocaustului „Elie Wiesel” a fost trecut de premierul Ponta în subordinea guvernului, ca institut guvernamental, în 23 august 2012. Înființat de preș. Ion Iliescu, care a primit în obraz acuza triadică „Ați ucis, ați ucis, ați ucis!” de la Elie Wiesel și l-a medaliat, cu un zâmbet larg de recunoștință.

Dacă niște copii, în joacă nesăbuită, au desenat cu creta o svastică, pe la gunoarie sau pe un trotuar, asta nu înseamnă că populația e antisemită. Repet-repet-repet că antisemitismul, ca și antiromânismul sunt maladii care trebuie deopotrivă eradicate.

De câte ori n-am auzit că vârfuri ale culturii de respectat, de la Eminescu și Maiorescu la Iorga, de la Kogălniceanu și Alecsandri la Nae Ionescu au fost xenofobi, antisemiți, șovini... N-ar trebui să reacționăm când sunt atacate grosier datini, concepte, cuvinte creștine? Când Vexel sfâșie, în Parlamentul României, un afiș cu valorile, cu reperatele românești de bază, fundamentale, cu oamenii conștiinței etnice, de la Eminescu la Mircea Eliade, de la Alecsandri și Kogălniceanu la Goga? Cum să nu ne amintim, când Goga e iarăși discriminat (după 1944, bustul lui Octavian Goga, de pe aleea scriitorilor din Cișmigiu) a fost decapitat) de atacul terorist al lui Max Goldstein, din 8 decembrie 1920, care a plasat o bombă, știind că Goga va conferența, în spatele scaunului președintelui Senatului? Anarhistul după model rusesc Goldstein a omorât trei oameni.

O să devenim penali dacă-i citim și cităm pe Gyr și pe Crainic, pe Nae Ionescu și pe D. Stăniloae, pe A.D. Xenopol... Scrie, pe Facebook, Dumitru Augustin Doma, în 18 decembrie 2025, că Iorga a fost ucis în pădure de legionari pentru, atunci, „vederi prosemite”; postsocialist, e condamnat la uitare de Vexler, ca antisemit, prin legea rasistă care-i poartă numele. „Îi spun, fără democrație, continuă D.A. Doman, că eu n-aș rupe niciodată un afiș cu portretele lui Iisus, Einstein, Niels Bohr, Isaak Singer, Radu Cosașu etc., pentru simplul motiv că-i iubesc pentru ce-au fost. Iar pe el nu-l urăsc pentru că abia ieri am aflat că există. Dar mă rog la Dumnezeu să-l ierte.” Dacă poate, adaug eu. Ura obraznică, disprețul, indecența, conținute de acest gest al deputatului aflat în coaliția de la putere, nu-s de trecut cu vederea, cum au făcut PNL, PSD, UDMR, USR, tăcând mâlc. Dar nu-i și prostie în provocarea Vexler? Ei, uite că un grup de protestatari i-au strigat ce-au avut de strigat, în fața sinagogii unde își are biroul, pe strada Sfânta Vineri nr. 9. Și cum să nu-i spui, ca profesoara Mya Robert, „du-te-n țara ta, dacă n-ai respect pentru a mea”? N-au drept la respect eroii și martirii, modelele culturale? Nu-i bine să încerci să te apropii de adevăr în vremuri turburi? În ce mă privește, fac ce am de făcut din bunsimțul datoriei de scriitor. Și poate că voi da de gândit autorului unei proiectate lucrări intitulate Neputința la români.

Am citit, nu cu multă vreme în urmă, un poem antologic, intitulat Cuiul, de mâna care scrie a lui Nicolae Panaite. Cuiul nu e altul decât cuiul casei pierdute prin vânzare.

Va câștiga războiul cu roata distructivă cuiul? O va opri? O va da peste cap? Precizare: e cuiul de sprijin al casei părintești.

Magda Ursache

WWW
TVV.
RO

Medicina de vârf

(continuare din numărul trecut)

(material primit

de la colaboratorul nostru Cornel Brumă)

Când o mamă țipă la copil, îi distruge ADN-ul. Când un om își spune: „Sunt bolnav”, „Sunt bătrân”, „Mor”, el își ucide literalmente celulele din interior. Dar și invers funcționează. Când spui cuvinte bune ție sau altora, pornești procesul de vindecare. Rugăciunea nu e „cerere către cer”. E terapie ondulatorie, care reface codul genetic. Fiecare cuvânt bun e un medicament. Fiecare blestem e o otrăvă. Iar corpul tău aude fiecare dintre ele. Gândește-te câte fraze distructive rostești zilnic, în gând sau cu voce tare: „Sunt obosit”, „Mă doare capul”, „E insuportabil”, „Nu rezist”. Fiecare astfel de frază e o lovitură în ADN.

O lovitură de 30.000 roentgen.

Acum înmulțește cu zilele, lunile, anii. De aici vin bolile pe care medicii le numesc „inexplicabile”. Dar astea sunt încă „flori”. Următoarea descoperire explică de ce unii trăiesc până la 100 de ani și rămân sănătoși, iar alții mor la 50 de boli incurabile. A treia descoperire ține de ceea ce Goriaev a numit „câmpul informațional unic al Pământului”. Sună ezoteric. Dar savantul spunea că a demonstrat asta matematic și experimental. Toată informația despre fiecare ființă vie de pe planetă este păstrată într-un singur câmp. O bibliotecă uriașă, invizibilă, unde e scrisă istoria fiecărei celule, a fiecărui organism, a fiecărui om care a trăit vreodată.

Goriaev făcea experimente cu plante.

Lua o plantă tânără și sănătoasă de grâu și înregistra „semnătura ondulatorie” a ADN-ului pe un suport special. Apoi lua o plantă bătrână, pe moarte, aproape uscată: frunze galbene, tulpină pleoștită, rădăcini putrezite. În câteva zile ar fi murit. Savantul începea să iradiază planta muribundă cu înregistrarea informației ondulatorii de la planta tânără. Rezultatul apărea în 24 de ore: planta bătrână începea să-și revină. Apăreau frunze verzi noi. Tulpina se ridica. Rădăcinile se întăreau. După o săptămână, nu-ți venea să crezi că aceea fusese planta muribundă: arăta tânără, proaspătă, plină de viață.

De unde lua planta informația de refacere? Goriaev a înțeles: o „citea” din câmpul informațional. Înregistrarea era doar cheia care deschidea accesul la un imens „banc de date”. Ca o parolă care îți deschide ușa bibliotecii. Apoi a făcut pasul următor: experimente similare pe animale.

Șobolani cu diabet primeau iradiere cu informația ondulatorie a șobolanilor sănătoși. Pancreasul începea să funcționeze. Glicemia cobora la normal. Fără insulină, fără pastile, fără dietă. Doar informație ondulatorie. Șoareci orbi, cu retina distrusă, primeau iradiere cu informația de la șoareci care vedeau. După o lună începeau să vadă. Retina se refăcea „din nimic”. Celulele citeau programul sănătății din câmp și se restructurau după el. Goriaev a ajuns la o concluzie revoluționară: suntem cu toții conectați la un singur câmp. Fiecare gând, fiecare cuvânt, fiecare emoție creează o undă în acest ocean informațional.

Când te înfurii, urăști, invidiezi, „murdărești” câmpul din jurul tău. Asta influențează sănătatea celor din apropiere — mai ales a copiilor, fiindcă legătura lor cu câmpul e mai puternică.

Când simți iubire, bucurie, recunoștință, „curăți” spațiul. Starea ta îi influențează pe cei din jur chiar și de la distanță. De aceea rugăciunea pentru altcineva funcționează chiar dacă el e la celălalt capăt al planetei: unda pleacă în câmp și ajunge la destinatar. Pentru că în câmp distanța nu există: nu sunt metri și kilometri, există doar legătură. Asta explică fenomene pe care știința le numește „mistică”. De ce o mamă simte când copilului îi e rău, chiar și de la mii de kilometri? Pentru că sunt legați prin câmp. De ce gemenii simt durerea unul altuia? De ce oamenii „văd” lucruri în vise? Toate acestea sunt citirea de informație din câmpul unic. Pare că acum e clar. Dar de aici începe partea cea mai înfricoșătoare.

A patra descoperire explică de ce savantul era atât de temut.

Goriaev nu s-a oprit la teorie. A creat o tehnologie practică de vindecare prin „matrici ondulatorii” — o tehnologie care amenința existența industriei farmaceutice. O industrie care câștigă anual 4 trilioane de dolari. Esența metodei e simplă: se ia ADN sănătos al unui organism tânăr, i se înregistrează caracteristica ondulatorie, apoi această informație este transmisă celulelor bolnave ale pacientului. Celulele citesc programul sănătății și încep să se refacă — fără chimie, fără operații, fără efecte secundare. În 2005, Goriaev a făcut un experiment oficial înregistrat. A luat un grup de șobolani cu diabet sever. Pancreasul lor aproape nu mai producea insulină. La scară umană, era stadiu final. Fără tratament, ar fi murit în 2-3 săptămâni.

Anatol Basarab

(continuare în numărul următor)

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

PÂINEA SANTINELEI

versificare de Lăcrămioara-Iolandina IVAN

Cică într-o zi anume se plimba Cuza, prin lume,
Prin a noastră capitală, București. Haina de gală,
Acea de domnitor, principe peste popor,
O schimbase, cum se știe, cu una de prăvălie.
Târgovăț e îmbrăcat și-alesese neapărat
O cale ce-avea să-l poarte undeva, nu prea departe,
Chiar pe unde-i o cazarmă. Santinela cu-a sa armă
Stătea-n post nepăsător, neatent la călător.
Cuza, foarte supărat, îl întrebă pe soldat
Printre dinți și enervat, și vizibil iritat:
-Arma, de ce n-o prezinți, vrei ca să mă scoți din minți?
-Ia și-ți caută de drum, nu mă supăra acum.
Îți spun scurt, vezi-ți de treabă că-ți zic câteva degrabă.
-Zici, să-mi văd de drumul meu? Las' că te-oi învăța eu...
Chiar de astăzi, nu de mâine; eu sunt cel ce îți dă pâine.
-Aha, deci tu ești pitarul ce dai pâinea ca amarul...
Și crudă, și mititică. Și mai vrei să-ți știi de frică?
Piei iute așa ca vântul, te fac una cu pământul!
Cuza Vodă a tăcut și s-a făcut nevăzut.
Când a ajuns la palat o poruncă iute-a dat,
Măsuri aspre a luat când și el a constatat
Că pâinea ce se-mpărțea era crudă, mică, rea.
Chiar de-a doua zi, soldații amărâți, ca mai toți frații,
Pâine coaptă au primit de-o oca la cântărit,
Cu miez dulce și gustos. Mulțumim, Doamne, frumos!
Sfântă a fost zisa lui - vorba domnitorului -
Că nu s-a mai întâmplat să primească vreun soldat,
Pâine crudă sau mai mică decât o oca, adică:
-Să-l ferească Dumnezeu pe cel care face rău
Și porunca mea n-ascultă; sfatul scurt și treabă multă!
Și astăzi în București cazarma ai s-o găsești
Și-amintirea ce ne poartă la ce-a fost aici, odată.
Numele cazarmei este Cuza-Vodă. O poveste
Tristă, dar adevărată ce nici azi nu e uitată,
Despre Cuza domnitor cel iubit de-al său popor,
Ce-a făcut doar fapte bune. Slăvit fie al său nume!

MOȘ CRĂCIUN,
ADU-MI UN TUN

Zică lumea ce-o să zică,
nici că-mi pasă. Eu-s Petrică,
un voinic cum altul nu-i.
Mama-ntreabă: "Ce să-i spui
Moșului? Ce vrei să-ți scoată -
jucărie preferată?"
I-am răspuns măicuții mele:
"Nu-s un țânc - de bombonele,
covrigei și caramele!
Un pistol, mai meargă, meargă!
Ba nu, doar cei mici aleargă
cu pistoale! Și ce puști?
Nici măcar muște să-mpuști!
Mie? Zi-i lui Moș Crăciun
să-mi aducă, bre, un tun!
Când oi face: bum, bum, bum!
Nimeni să nu-mi stea în drum!
Cere-i asta, pe hârtie.
Dacă-i bal, păi bal să fie!

Dumitru Ichim
Kitchener, Ontario

Un zâmbet cu Nicolae Viziteu

Epigrame

C.C.R. și pensiile magistraților
Problema e gravă, dar așa cum e,
Aș pune doar o simplă întrebare:
Chiar credeți că cei de la CCR
Își taie craca lor de sub picioare?

VEDETISME
Soacra mea, e fapt banal,
Ne se lasă, dă cu clanța,
Că-i vedetă la jurnal,
Când mă saltă... ambulanța!

Anul Nou
Am mai crescut c-un an
Și toate merg firesc,
La noi doar prețuri cresc
De-ajung până-n tavan.

BARONUL
Baronu-i omul de substanță,
Și-a dovedit-o, nu o dată,
Că-i arestat, cu aroganță,
Și-i declarat...basma curată!

Loc de parcare-n București
Îți vine chiar să te crucești
Și cred că e momentul,
Când parkingul în București
Întrece-apartamentul!

CORUPTUL ZÂMBITOR
Încătușat, ca vai de lume,
Murdar pozează infractorul,
Dar dânsul știe, azi, de glume,
Că-l limpezește...procurorul.

Legea-i lege
Că unde-i lege nu-i tocmeală,
E chiar formula ideală:
Nu-i nimeni mai presus de lege,
Ci doar sus-pușii, se-nțelege..

ROMÂNIA MEA DE BASM
În țara noastră-i greu păcatul
Și mă întreb, acuma, oare,
Povestea asta cu furatul
A devenit... nemuritoare?
Any DRĂGOIANU

Tăieri guvernamentale
Premierul cel hain
Taie, taie din tain,
Însă, cum am presupus,
N-a ajuns la cei de sus.

Mihai Caba

UMOR

de la

Cornelia Ursu

colaborator!

Aveți experiență în domeniul apelor?

Da.
Am fost botezată.„Zâmbetul e ca ștergătorul
de parbriz: nu oprește
ploaia, dar îți permite să îți
vezi de drum.”Roșiile de la
supermarketuri
au început să
reziste mai mult
decât lădițeleAutobuzul pleacă din stație și
după el aleargă, disperată, o
doamnă. Pasagerii, miloși, îl
roagă pe șofer să oprească și
doamna urcă bucuroasă!
- Am reușit, mulțumesc!
Acum, domnilor, doam-
nelor... biletele la control!

Georg Barth

ROMÂNIA
ȚARA TUTUROR
ABSURDITĂȚILOR:

VINZI	PLĂTEȘTI	TAXE
PRODUCI	PLĂTEȘTI	TAXE
CUMPERI	PLĂTEȘTI	TAXE
STUDIEZI	PLĂTEȘTI	TAXE
FACI INVENȚII	PLĂTEȘTI	TAXE
AI PROPRIETĂȚI	PLĂTEȘTI	TAXE
MERGI LA BISERICĂ	PLĂTEȘTI	TAXE
MORI	PLĂTEȘTI	TAXE
NU FACI NIMIC	PRIMEȘTI AJUTOR SOCIAL	

FURI

AJUNGI PARLAMENTAR

Paul Enache

D.V. Marin este astăzi TEZAURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

ALPI.IASI1.RO

Sub semnul destinului

Prea multă vreme au stat o parte din scrierile mele îndesate în sertare. Nu pentru că n-aș fi vrut sau nu ar fi meritat să fie scoase la lumină, însă, din păcate, viața a decis pentru mine. Și iată că, după o lungă, prea lungă așteptare, încep să prind revanșă asupra sortii... sau poate că greșesc, poate că așa a fost scris, ca acum să vină timpul lor!

Însă nu mă pot împiedica de a mă gândi la un aspect esențial: unde aș fi fost azi dacă, într-o bună zi, cu aproape treizeci de ani în urmă, n-aș fi plecat? Aș mai fi fost în această lume? Aș fi reușit să scot măcar o singură carte? Aș fi avut credibilitate? Cine se uită la tine dacă nu vii cu un parcurs literar, cu un bagaj bogat, dar nu de manuscrise, ci de câteva cărți publicate? Ce curios, nu simt durere, ci o tristețe amară în aceste momente în care ar trebui, de fapt, să mă bucur. Nostalgia anilor care au trecut în goană pe lângă mine, ani pe care nimeni nu mi-i poate da înapoi și, totuși... trebuie să mă debarsez de acest gust de tristețe.

Poate că, în comparație cu mulți alții, am avut șansa mea. Câți pot spune că, în ciuda tuturor greutăților, chiar dacă au luptat din răsputeri, au reușit într-o bună zi să găsească adevăratul drum, mai lin, mai clar, spre realizarea unui vis, un vis pe care nu l-au abandonat niciodată?! Și ceea ce este mai minunat este că am reușit să revin și să-mi continui visul pe meleagurile unde m-am născut... Nu este nicio îndoială: așa a fost scris.

Ce departe a rămas, în urmă, momentul în care am început să scriu primele versuri, care erau singura bucurie a sufletului meu. Scriam în ascuns, mă destăinuiam pădurii, câmpului... naturii, iar uneori, deși eram tristă, recitându-mi versurile ce abia prindeau viață, aveam impresia că sunau ca susurul unui izvor, ca șoaptele vântului... Dar cine mi le auzea?

Anii au trecut, am pribegit în țări străine, se făcea lumină în sufletul meu, aveam tot timpul din lume să scriu, însă... lipsea ceva. Chiar dacă scriam cărți în străinătate, chiar dacă aveam prilejul să recit versuri, aveam impresia că erau lipsite de armonie, de muzicalitate. Continuu să scriu, dar lipsea ceva! Iar acum, revenind în locul unde m-am născut, am înțeles: doar în limba noastră versurile devin adevărate perle!

În momentul în care am fost sfătuită să mă înscriu la primul festival de poezie, n-am ezitat nicio clipă. Festivalul internațional „Eminescu e graiul nostru” era la a treia ediție, dar eu aveam impresia că era făcut anume pentru mine. De multe ori îmi zic, și cred că nu sunt singura care a ajuns la această concluzie: așa a fost destinat.

Se spune, în credința populară, că în momentul venirii pe lume a unui copil, cele trei ursitoare vor fi prezente, negreșit. Dacă este adevărat, eu cred că primele două mi-au prezis atâtea necazuri, chiar începând de la primele clipe când am văzut lumina zilei, aici, în acest oraș care azi îmi deschide porțile larg; sau, mai bine zis, aici unde drumurile mele aveau să se încrucișeze cu cele ale unui gardian al destinului, cel care mi-a deschis o cărăuie spre visul meu: dl Dumitru V. Marin. Oare nu cumva cea de-a treia ursitoare a încercat să mă ajute și a prezis că, într-o bună zi, am și eu dreptul la o revanșă? Iată-mă în biroul dlui Marin și, așteptându-l, am timp să fac toate aceste reflecții, când telefonul meu sună. O prietenă, jurnalistă, mă felicită pentru premiu. Care premiu? Au fost afișate rezultatele de la festivalul din Republica Moldova. Sunt mai multe țări în competiție și, bineînțeles, pentru România

trei locuri, iar pentru străinătate: Serbia, Republica Moldova și Franța. Eu luam locul trei, pentru Franța?! Rezultatele Festivalul Internațional „Eminescu... e graiul românesc”

– Ediția a III-a, Chișinău / Republica Moldova

AUTORI din ROMÂNIA

Cristina Serghiescu - Locul I

Valeriu Cîmpeanu - Locul II

Ioana Ilieși - Locul III

Mihai Bărbulescu - Premiul „ Fii tu, România ”

Ioan Avram - Premiul Revistei „ Grai românesc ”

Liliana Palade Matei - Premiul „ Junimea literară ”

Florentina Cuteanu - Premiul „ Luceafărul ”

Constantin Anton - Premiul „ Editurii Scriitorilor Europeni ”

Mircea Marcel Petcu - Premiul „ România Culturală ”

Petronela Mocanu - Premiul „ Uniunii Mondiale Poeților din România ”

Carmen Florian / Locul I - Pictură

AUTORI din STRĂINĂTATE

Mariana Stratulat / Serbia - Locul I

Veronica Simionica Hasnaș / Rep. Moldova - Locul II

Viorica Cîmpeanu-Laurent / Franța - Locul III

Victoria Guțu / Rep. Moldova - Premiul „ Uniunii Mondiale Poeților din România ”

Zinaida Ambroci / Rep. Moldova - Premiul „ România Culturală ”

Anatolie Cărbune / Rep. Moldova - Premiul „ Editurii Scriitorilor Europeni ”

Raisa Plaiesu / Rep. Moldova - Premiul „ Luceafărul ”

Veronica Rusu-Bucico / Rep. Moldova - Premiul „ Fii tu, România ”

Svetlana Guranda / Rep. Moldova - Premiul „ Junimea literară ”

Oxana Mardari / Rep. Moldova - Premiul Revistei „ Grai românesc ”

Nina Lavric / Rep. Moldova - Premiul W.P.A

Vasile Jantuan / Rep. Moldova - Premiul Poetry

Tatiana Croitor / Rep. Moldova - Premiul World Literary Union

Svetlana Vizitiu / Rep. Moldova - Premiul special al juriului

PREMII de EXCELENȚĂ în LITERATURĂ

Luca Cipolla / Premiul de Excelență în Literatură

Eliza Segiet / Premiul de Excelență în Literatură

Victoria Duțu / Premiul de Excelență în Literatură

Natalia Bradu / Premiul de Excelență în Literatură

Ciobanu Ruslan / Premiul de Excelență în Literatură

Salt Abdrahman / Premiul de Excelență în Literatură

Eugenia Coman / Premiul de Excelență în Literatură

Vasilica Mitache / Premiul de Excelență în Literatură

Camelia Ștefan / Premiul de Excelență în Literatură

Eugenia-Lucica Delcea / Premiul de Excelență în Literatură

Mihaela CD / Premiul de Excelență în Literatură

Rely Schwartzberg / Premiul de Excelență în Literatură

Stelian Gomboș / Premiul de Excelență în Literatură

Arpád Toth / Premiul de Excelență în Literatură

Ecaterina Ostaficiuc / Premiul de Excelență în Literatură

Natalia Mazîlu-Miron / Premiul de Excelență în Literatură

Eugenia Nițu / Premiul de Excelență în Literatură

Gordana Kovacevic / Premiul de Excelență în Literatură

Mariana Cristina Popan / Premiul de Excelență în Literatură

Randja Liz / Premiul de Excelență în Literatură

Ica Romaniuc / Premiul de Excelență în Literatură

Cezar Caraman / Premiul de Excelență în Literatură

Nina Caraman / Premiul de Excelență în Literatură

Adriana Horaicu (Păduraru) / Premiul de Excelență în Literatură

Mihai Constantinescu / Premiul de Excelență în Literatură

Nadina Mutaș-Scînteianu / Premiul de Excelență în Literatură

Maria Septelici / Premiul de Excelență în Literatură

Nicu Caprinciu / Premiul de Excelență în Literatură

Harabagiu Loredana / Premiul de Excelență în Literatură

Valentina Prisacari / Premiul de Excelență în Literatură

Olga Fabian / Premiul de Excelență în Literatură

George Baicoianu / Premiul de Excelență în Literatură

Nina Ojog / Premiul de Excelență în Literatură

Alexandra Rusu-Busuioc / Premiul de Excelență în Literatură

Sofia Roșca / Premiul de Excelență în Literatură

Silvia Cipovenco / Premiul de Excelență în Literatură

Petru Hasnaș / Premiul de Excelență în Literatură

Olga Văduva / Premiul de Excelență în Literatură

Cristian Plăieșu / Premiul de Excelență în Literatură

Victor Defta / Premiul de Excelență în Literatură

Zorica Simonovska Gligorova / Premiul de Excelență în Literatură

Ionuț Condruz / Premiul de Excelență în Literatură

Gelu Dragoș / Premiul de Excelență în Literatură

Veronica Grozova / Premiul de Excelență în Literatură

Nina Lavric / Premiul de Excelență în Literatură

Frusinica Agheană / Premiul de Excelență în Literatură

Sanja Cristea Tiberian / Premiul de Excelență în Literatură

Florentina Danu / Premiul de Excelență în Literatură

Zinaida Ambroci / Premiul de Excelență în Literatură

Georgiana-Laura Gheorghe / Premiul de Excelență în Literatură

Vasile Fotescu / Premiul de Excelență în Literatură

Valentin Mik / Premiul de Excelență în Literatură

Xrysoula Foufa / Premiul de Excelență în Literatură

Daniela Bejan / Premiul de Excelență în Literatură

Mariana Dicusară / Premiul de Excelență în Literatură

Constantin Veronica Izabela / Premiul de Excelență în Literatură

Manuela - Carmen Bucuiman / Premiul de Excelență în Literatură

Tamara Mîțu / Premiul de Excelență în Literatură

Loreta Toader / Premiul de Excelență în Literatură

Mariana Golimaz / Premiul de Excelență în Literatură

Marcela Brătulescu-Găină / Premiul de Excelență în Literatură

Valentina Ștefan / Premiul de Excelență în Literatură

Luminița Cruceru / Premiul de Excelență în Literatură

Dorin Ștefănescu / Premiul de Excelență în Literatură

Mariana Muleavin / Premiul de Excelență în Literatură

Ecaterina Rolea / Premiul de Excelență în Literatură

Veronica Crăciun / Premiul de Excelență în Literatură

Raveca Vlasin / Premiul de Excelență în Literatură

Carla Katty Blaja / Premiul de Excelență în Literatură

Doina Domide / Premiul de Excelență în Literatură

-Festivitatea de Premiere va avea loc pe data 10 ianuarie 2026 (sîmbătă), începând cu orele 14, în sala de festivități a Hotelului „ Institutul Muncii ”

Ce mai conta, aveau dreptate: eu rezidam în Franța de mai bine de 26 de ani, dar poeziile erau scrise în limba noastră! Minunat! Acesta este doar începutul! În Spania voi fi găsită într-un concurs de poezie, de data aceasta cu un volum. L-am terminat la vreme, cu o săptămână înainte de închiderea înscrierilor! Și, în plus, la Editura Timpul! Pe aici și-au făcut pașii marii noștri scriitori, „elefanții literaturii”, cum îi numesc eu... Dar ce mare fericire că eu, o furnicuță neînsemnată, am trecut porțile acestui renumit lăcaș. Poeziile mele își iau zborul asemenea unor fluturași treziți într-o primăvară timpurie și însoțită: Germania, Serbia, Spania, Franța... Ceea ce este important pentru mine este că ele își vor păstra originalitatea: în română, în primul rând. Știu, simt că atîta vreme cât voi participa la concursuri, voi fi ca un peștișor în apă, în mediul său... În limba mea, eu trăiesc prin fiecare vers, care mă ajută să trăiesc pe deplin fericirea că, oricât mi-a fost de greu, oricât au fost drumurile vieții presărate cu obstacole, versul, cuvântul scris, m-au făcut să fiu ceea ce sunt, ceea ce am devenit azi.

Viorica Cămpăanu Laurent
Continuare în numărul următor.

WWW.TVV.RO

Adoptă un suflet

tel:
0742 754 156

Au fost abandonați pe străzi, în păduri, pe șosele...

Își așteaptă un cămin și un stăpân. Un prieten pe care îl adoptați de aici, vă va fi foarte recunoscător.

În următoarele numere vom continua seria de postări cu cățeii disponibili în adăpostul ONG-ului

Asociația Șerby Rescue & Adopt
tel: 0742 754 156

ANUNȚ

**Ziarul Meridianul
angajează redactor**

Relații
la tel. 0744231380
sau
la sediul firmei.

SPIRIT = STOP: OCM

Chiar trebuie să vă atrag constant atenția că s-a realizat un monument complex numit SPIRIT STOP menit să înfățișeze evoluția Vasluiului în ultimii 54 de ani, că las viitorului mărturie din această epocă.

Dacă... mereu cei care vin nu vor să rămână tâmpiți, trebuie să ia cunoștință de aceste acte și fapte cultural-sociale.

(Pe str. Frunzelor, 2, Vaslui).

SPIRIT-STOP!!!

Dumitru V. MARIN

*În Ajun de Sărbătoare,
Iată o surpriză mare
Că Meridianu- apare,
Să ne bucure pe toți
De-s bunici sau de-s nepoți!
Pentru asta nu-i puțin
În cor toți să-i mulțumim
Profesorului Marin,
Să ne fie sănătos
Și în anul 31,
Că ne este de folos,
Ca el altul nu-i niciunul!
E vremea să-l colindăm,
Viață lungă să-i urăm,
Bucurie și mult spor
Și în anul următor!
Sănătate și putere
Cât Meridianul cere
Iar vouă, dragi cititori,
La Mulți Ani de Sărbători!*

M. Caba

**Închiriez cameră
PREȚ AVANTAJOS**

Relații puteți obține la telefon 0744.231380

Săptămânal editat de grupul de presă CVINTET TE-RA Vaslui

Str. Frunzelor nr.2 Vaslui. Cod 730158 – Tel. 0235.361.236

Meridianul

Televiziunea Vaslui on-line

Tel. 0235.361.236

e-mail: secretcvint@yahoo.com

Director general: prof. dr. Dumitru V. MARIN-0744.231.380 (e-mail: marintvv@gmail.com)

Redactor Șef: Daniela Gifu

Tehnoredactare: Bîrlădianu Elena

Secretar de redacție: Dorin Ionel

Conducerea ziarului nu-și asumă
răspunderea pentru articolele semnate de
redactori.

Redacția Huși: David Petru - 0755 077.553

Redacția București - Doinița Pintilie (Trocinescu)

Tipărit la
TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.
Iasi

Abonamentele se pot face la sediile
redacțiilor din Vaslui și Bârlad

*Stimate Domnule
prof. dr. Dumitru V. Marin,
cu noul volum "Am fost odată..." ați obținut, indubitabil, reușita vieții D-voastră, pe care mulți dintre iluștrii noștri scriitori și-au dorit să o obțină, printr-un Jurnal propriu. Ei, bine, în cazul recentului Dv. volum "Am fost odată...", acesta e mai mult decât un Jurnal. Este o frescă monumentală a vieții D-voastră, interpusă între cele 10 momente social - istorice pe care le-ați traversat în trăirea biografică, animat de "umbra unui gând de a zbură spre mari înfăptuiri"*

Și, Slavă Domnului, că le-ați reușit înfăptuirea, de-a lungul celor 83 de ani ai vieții. Mărturii probatoare sunt, desigur, fotografiile revelatoare, care vă însoțesc scrierea, ce alunecă frecvent între „agonie și extaz”, fiind presărată, deopotrivă, de inspirate frânturi de lirism, dar și de clipe de tragism ale istoriei trăite.

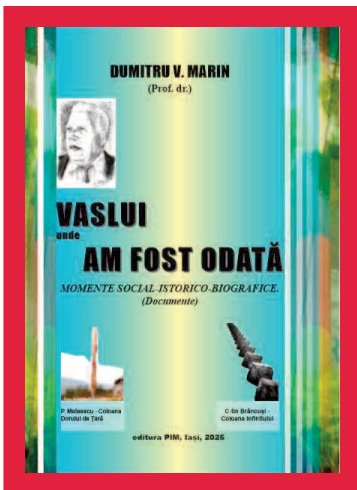
O carte monumentală prin dezvăluiri uluitoare și printr-o construcție inimitabilă, în care autorul își scrie și prefața și postfața, dar și rezumatul acesteia!

În același timp, o carte - document, cu cele 475 de pagini ale sale, care înmănușează o istorie românească neromanțată, trăită întru crezul iubirii de neam, de țară, de familie, de contemporaneitate.

Mă bucur să fi citit această carte memorabilă și să constat cu bucurie că am făcut și fac parte, în calitate de prieten, din lumea lui Dumitru V. Marin, "omul muncii sale, imposibil de egal vreodată".

Felicitări, Professore!

Mihai Caba

ROADE PURTĂTOARE DE CREDINȚĂ ȘI DĂRUIRE (Theodor Damian)

Am primit un dar minunat de la pr. prof. univ. dr. Theodor Damian. Un volum document în format electronic, intitulat „Theodor Damian: Repere bio-bibliografice”. O surpriză atât de mare stârnete curiozitatea oricui. Deschid fișierul, salvez și încep a citi. Volumul este publicat în 2022, la editura Eikon din București sub egida Academiei Elitelor, Modelelor și Valorilor de la Cluj-Napoca, în parteneriat cu Institutul Român de Teologie și Spiritualitate de la New York, Multicultural Business Institute, Institutul pentru Dezvoltare Umană și Comunitară și Platforma Națională „Valori Românești”, cu prilejul împlinirii a șapte decenii de viață.

Derulez cu nerăbdare paginile cărții și observ că este structurată pe mai multe capitole și subcapitole. Din datele biografice menționate minimal aflăm că părintele Theodor Damian s-a născut la 28 decembrie 1951, la Botoșani din părinții Dora și Gheorghe. Urmează o prezentare a parcursului educațional care îi asigură o evoluție strălucită spre împlinirea misiunii pe care o avea de îndeplinit: Seminarul Teologic, Mănăstirea Neamț; Institutul Teologic, București; Cursuri de doctorat în Teologie, Institutul Teologic, București; Studii ecumenice, Institutul Ecumenic, Bossey, Elveția; Studii doctorale, Universitatea din Lausanne, Elveția; Master în Teologie, Princeton Theological Seminary, Princeton, New Jersey (Teologie - Spiritualitate); Doctor în Teologie, Fordham University, New York (Teologie Sistemătică - Dogmatică); Doctor în Teologie, Universitatea București, Facultatea de Teologie (Teologie Sistemătică - Etică).

Cu o pregătire teoretică și practică exemplară, părintele profesor desfășoară o îndelungă activitate pastorală (peste cinci decenii), și are o rodnică preocupare în domeniul cultural și academic în țară și peste hotare: Preot la parohiile „Înălțarea Domului” din Ibănești și „Adormirea Maicii Domnului” din Hănești, județul Botoșani; Protoiereu al Protopopiatului Dorohoi și paroh al Catedralei Adormirea Maicii Domnului, „Grigore Ghica”, Dorohoi; Preot și fondator al parohiei ortodoxe române „Sfinții Trei Ierarhi” din Lausanne (Elveția); Preot slujitor la Catedrala Mitropolitană din Sibiu; Participant la programul „Mission to the USA”, Presbyterian Church USA vizitând peste 40 biserici presbiteriene din S.U.A.; Profesor adjunct la Audrey Cohen College în New York; Profesor titular la Audrey Cohen College / Metropolitan College of New York, Facultatea de Științe Sociale, catedra de Filosofie și Etică, predând și sociologie; Preot și fondator al Bisericii ortodoxe române „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” din Astoria, New York; Profesor de Istoria Bisericii, la Seminarul Teologic „Sf. Vladimir” din Crestwood, New York; Coordonator de programe de licență și de masterat la Audrey Cohen College, filiala din Staten Island; Profesor pentru seminarul „Experience, Learning and Identity” la College of New Rochelle, New York; Director al Centrului de învățământ la distanță New York al Universității Spiru Haret, București; Profesor titular de Filosofie și Literatură, Facultatea de Jurnalism, Universitatea Spiru Haret, București; Președinte al Filialei USA a Academiei Oamenilor de Știință din România; Profesor emerit for Human Services and Education, Metropolitan College of New York.

În capitolul „Publicații” se regăesc titlurile cu datele editoriale și responsabilitățile intelectuale ale materialelor introductive a 40 de volume de autor cu subiecte de teologie, etică, critică și comentariu literar, eseuri, filosofie, poezie, proză, dintre care amintim: Lumina Cuvântului; Poezia Sf. Grigorie de Nazianz și fața lui umană reflectată în aceasta; Implicațiile spirituale ale teologiei icoanei; The Icons: Theological and Spiritual Dimensions According to St. Theodore of Studion; Introducere în istoria creștinismului - primul mileniu; Trăirea în cuvânt (interviuri); Ideea de Dumnezeu în poezia lui Eminescu; Filosofie și literatură: O hermeneutică a provocării metafizice; 101 poezii; Prayers in Hel; Exerciții de înviere; Vraja emigrației: însemnări New Yorkeze etc.

Părintele Theodor Damian și-a asumat de-a lungul timpului responsabilități de coordonator și editor al unor cărți personale sau ale altor autori. Vrednic jurnalist, cu aceeași râvnă, a fondat și dirigit mai multe publicații periodice: „Lumină Lină”. Gracious Light, Revistă de cultură și spiritualitate românească. Review of Romanian Spirituality and Culture, publicație trimestrială, New York, SUA; „Romanian Medievalia”. Proceedings of Presentations at the Annual International Congress on Medieval Studies at the Western Michigan University at Kalamazoo, MI, New York; „Symposium, proceedings of the Annual Theological Ecumenical Symposium”, [în engleză] The Romanian Institute of Orthodox Spirituality and Culture, New York, SUA; „Buletinul Institutului Român de Teologie și Spiritualitate Ortodoxă”, New York, Publicație săptămânală; „Adusu-mi-am aminte”, Publicație de spiritualitate și cultură românească, Lausanne, Elveția. A publicat peste 1000 de studii, eseuri, recenzii și articole în periodice, volume colective și antologii în România și în străinătate.

Și-a dovedit realmente calitățile de bun manager și remarcabil organizator ca fondator și președinte al Institutului Român de Teologie și Spiritualitate Ortodoxă și al Cenaclului literar „Mihai Eminescu” din New York. A organizat și prezidat timp de aproape 20 de ani, sesiuni academice la Congresul Internațional de Studii Medievale de la Western Michigan University, Kalamazoo, Michigan, în cadrul ISSEI - The International Society for the Study of European Ideas și a participat activ la peste 100 de congrese, conferințe și întâlniri internaționale pe diverse teme în România, SUA, Japonia, Grecia, Polonia, Portugalia, Turcia, Finlanda, Cipru, Malta. Preotul profesor Theodor Damian este membru al unor organizații profesionale și societăți românești și americane, iar scrierile sale au fost traduse în limbile: engleză, franceză, germană, spaniolă, italiană, turcă, albaneză, arabă, chineză.

Vasilica Grigoraș
(continuare în numărul următor)

WWW TVV RO

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)